

הלכות מקואות

א. שלחן ערוך יורה דעה סימן ר"א

יורה דעה הלכות מקואות דא

ר'א דיני המקור ומימיו : ובו ע"ה סעימים :

ד'ס'י קנ"ו
קנ"ז' ג'ר'י ע"ט
ד'ה'ס'ק'
ד'ג'י' ר'שנ"ן
ד'ג'י' ר'ר'נ"ד
ד'ב'י' א'ה' פ'ח'ק'
ד'ב'ז' ר'ר'ב"א
ד'ב'ז'ח'ק' י'ת'ר'
ע'ל' ה'נ'ח' ח'ז'
ד'ב'ז'ח'ק' ח'ס'
ע'י' ד'ל'ח'י' ר'ר'נ'
ד'ר'ח' י'ה'ו' א'מ'
ע'ז'ז'ן א'ה'ב'ת'
ד'ב'ז'ח'ק' ח'ז'
ע'ז'ז'ן ג'ר' א'נ'נ'ע'
ד'ב'ז'ח'ק' ח'ז'

ט' הרבנ'ם
לדבור דמחל
עבור הקחות
וכת' וכו' עת
ס' ו' וכו' דתנן
לפניהם ס' ה'
דקחות סידר'
דקח על האמט'
עברו על האמט'
וכו' הוא הכפר
לכ' וכו' וכו'
לדנין חס חיים
אכל לצנין אטורן
מכני אטורן חנה
על חנה כ"ח וכו'
בס' הרב' ד'
נ' כ' כ' ס' ס'
דקוח דקוח
לפניהם ס' ה'
לפניהם כ' ב'
דקחות וכו'
דוכתי בפניה
למחל וכו'
ולק' לה חלתי
אך סוד וכו'
ס' ס' ח' ח'
דנין ס' ס'
כס' ס' ס'
הוא ס' ככל י'
ס' ס' ס' ס'
לפניהם ס' ה'
דקוח וכו'
דקחות
וכ' ח' ס' ס'

א ^אאין האשע שלח מטוסאָתה בדייב'ה כמרחץ ואפילו עלז עליה כל מינות שבעולם עדיין היא בטומאתה וחיבין עליה כרת יעד שתטבול כל גופה בבת אחת במי א מקוה או מעיין ישיש בהם ב מ' סאה ושיעורם אמה על אמה על רוסג' אמות במרובע באמה בת' טפחים וחצי אצבע יואם הוא רחב יותר ואינה גבוה כ"ג ג כשר אם יכולה להתכנסות כל גופה בהן בבת אחת וצריך שיעלה ד בתשבור מ"ד אלף וקי"ח אצבעות בגודל ועוד חצי אצבע וצריך שיהיה החריץ שבו המים גדול יותר משיעור זה כדי ששכחכנס הטובלת ויתפחתו המים ישארין שם מ' סאה: ב ימי מעיין מטהרין אלף ד' בוחלין (פ') וחולין מכסים והלכים וליקו נמוכים) מי גשמים אין מטהרין אלא באשבורין (פיהם מקום עומק שמתכנסים בו המים ונקרא אשבורין) (אלף ע"ו וזילס פסולין

הַיְּהוּדִים (בִּי בָּסֵס מִהֲרִי"ק שׁוֹרֵם קִטּוֹ) (אִם הֵם לְחֹד זֶלָא מַעֲיָן)
 הָיוּ הוֹחֵלִין מִן הַמַּעֲיָן מִתְעַרְבִים עִם הַנוֹטְפִים שֶׁהֵם מִגִּשְׁמִים הָרִי
 הֵל כְּמַעֲיָן לְכַד דְּבַר וְאֵם רַבּוֹ הַנוֹטְפִים עַל הוֹחֵלִין וְכֵן רַבּוֹ מִגִּשְׁמִים
 עַל מִהֲנִיר אֵינֶם מִשְׁתַּהֲרִים בְּוֹחֵלִין אֲלֵא בְּאִשְׁבוּרֵן לְפִיכָךְ צָרִיךְ לְהִקְיָה
 מִפֶּן (פִּי כַעֲן מִחֲלָלָה) וְכִיּוֹצֵא בּוֹ בְּאוֹתוֹ הַנְּהַר הַמְעוֹרֵב עֵד ? שִׁיקוּ
 זֵמִים וְיִשְׁבֹּל בָּהֶם :

[illegible]

ג. יארבעים סאה שאמרו צדיק שלא ידור שאובים שאף הם שאובים פסולים : הנה ואם כל המקוה היא שאובין פסול מן סקורה וספיקא לחזרה אבל אם רוב המקוה כשר ופגעו בו שאובין אינו חלל מדרבנן וספיקא לקולא * (טור בשם הרא"ש ור"ע) : ד למקוה שהוא של העב"ם ומקבל ממנו שבר אין להאמיץ לע"פ רמב"ם * (א"ח"כ י"ש) (קמ"ד) במקורה : כ"א סאה :

[illegible]

היום' בשנה נ'
מ"ה דקדוקות
על' הרב' נסח

וְלַעֲרֵי רֹשׁ
שֶׁם בְּחֹלִין מִשְׁנָה
ה' ת"ד דְּמִקְוֹת
וְעִבְרָה דּוֹכֵת ק"ל
הַרְמֵכ' ס' צ"ד

[illegible][illegible]

כְּשֵׁי רַעֲיוֹן רַחֵם
 עַל כָּל מַעֲשֵׂהוּ
 כְּתוּבָתוֹ מִלֵּפָנֶיךָ
 הַיּוֹם ד' ט"ו
 אֲחָנָן ד' ט"ו
 מְקוֹלוֹת וְכִסֵּי
 הַרְבֵּה וְהַרְבֵּה
 יְיָ יִרְאֵם וְכִסֵּי

חלכות מקואות רא

[illegible][illegible]

יצאו כל המים שבתוכו לא נתרבו עם מי המקו' לא פסלוהו שלא אמרו
אלא ג' לוגין שנפלו ונתערבו כלם עם מי המקוה: יז מים שאובין שהיו
בגד המקוה אע"פ שהמים נובעים במי המקוה לא פסלוהו: יח מים שתי
בריכות זו למעלה מזו וכוותל ביניהן ואחר מהן מלאה מים כשרים
וחבירת מלאה שאובין ונקב ביניהם אם יש כנגד הנקב ג' לוגין מים
שאובין נפסלה כמה יהא נקב ויהיה בו ג' לוגין א' מג' מאות ועשרים
לבריכה: יט ב' מקואות שאין בשום אחת מהן סאה ונפל לזה לוג
ומהצה לזה לוג ומצה ונתערבו ב' המקואות הרי אז כשרים מפני שלא
נקרא על א' מהם שם פיסול אבל מקוה שאין מ' סאה שנפלו לתוכו ג'
לוגין מים שאובין ואח"כ נהלל לשנים וריבה מים כשרים על כל א' מהם
הרי אלו לא פסולין: כ בור שהוא מלא מים שאובים לב' והאמה
נכנסת לו ויוצאה ממנו לעולם הוא בפיסולו עד לג' שיהחשב שלא
נשארו מהשואבים שהיו בבור ג' לוגין: כא מקוה שנפל לתוכו מים
שואבים ונפסל ואח"כ דיבה עליו מים כשרים עד שנמצאו הכשרים מ'
סאה הרי הוא בפיסולו עד שיצאו כל המי' שהיו בתוכו ויפתחו השאובי'
פחות מג' לוגין וכך אם עשה מקוה שיש בו מ' סאה מים כשרים ועידכו
עם המקוה הזה תפסול ואז את לו: (זה"ש נמנע כל ססוף ססמק
אלו הסוף נסמך כלו סממך סממך) כב היה המקוה חסר ג' לוגין
ונפלו לוג' לוגין מים שאובים לעולם הוא בפיסולו עד שירבה עליו מי
גשמי או שישטפו עליו מים כשרים עד כדי שנשער שנפלו עליו כמלאות
הראשון ועוד שהמי' הבאים עליו לר' ויהיו את המים שבתוכו ומוציאת
אותן היה המקוה פחות ואפי' קרשוב ונפלו עליו מים שאובין פחות מג'
לוגים והשלימוהו לא פסלוהו ולא הכשירוהו כיצד הרי הוא בפיסולו עד
שירדו עליו מי גשמים או שישטפו כשיתקד המים שהיה חסר נפלו עליו
מי גשמים כשיערו ה"ז כשר היה חסר אפילו קרשוב ונפלו לתוכו ג'
לוגין מים פסלוהו והרי הוא בפיסולו עד שיצא ממנו מילואו ועוד:

הנה ודוק! כב' חנין מלכותי נכסתי בנפשי אצל אלהים היתה כולה שמונה חתנים
בתוך עליה עד שאלוהים יצא לאחרי כלם משמין המים היצחק לפי
ערך הכשרים והעשירים: (כ"י בשם הראשון)

כג 'אִינִי' לִגְוִינָה פִּזְסִילִי אֶת־יְהוָה שֶׁל מִיָּם וּמֵרֵאשִׁית מֵרֵאשִׁית מִיָּם לִפְנֵי־יְהוָה לִגְוִינָה מִיָּם שֶׁנֶּפֶל לַחֲבֹן יִין וְהָרִי מֵרֵאשִׁית מֵרֵאשִׁית יִין שֶׁנֶּפֶל לַמְקוֹה לֹא פִּסְלוּהוּ וְהוּכָן לִגְוִינָה חֲסִידִים כֹּל שְׂחֹא שֶׁנֶּפֶל לַחֲבֹן מֵעַט הָלֵב וְהַשְׁלִימוּהוּ לֵג לִגְוִינָה וְנִפְלֵל לַמְקוֹה חֲסֵד לֹא פִּסְלוּהוּ כִּד רַמְבַּם לֵה כִּשְׁשִׁים וּמִי

שלקות וחתנד שלא החמיץ וכן ימי צבע פוסלין המקור בג' לוגין אבל
כל שאר המשקין ובי פירות ומוריים ותמד משהחמיץ אין פוסלין מקור
החסר בג' לוגין וגם אין משלימין אותו להכשירו שאם היה בו ט' סאין
ונפל לתוכו סאה אחת כלאו אין משלימים אותו 'אבל אם יש בו ט' סאה
ונפל לתוכו סאה אחת כלאו וגטל מתוכן סאה אחת כשר 'אפי' עשהו
בן ער' ט' פעמים אבל במים שאובים שנפל סאה הל' סאה כשרי' וגטל
מתוכן סאה אחת אפי' עשהו כן עד לו עולם משרי' פה ימי צבע יש
להם דין מים לפסול את המקור החסר בג' לוגין אע"פ שמשונוס מראיו
ממראה המים 'אבל המקור השלם אע"פ שנפלו בו מי צבע ושנונו מראיו
לא נפסל 'אופן אם הדיח בו כלים ונשתנו מראיו או שיש' בו סימנים או
אובלין ונשתנו מראיו לא נפסל 'אבל אם נפל לתוכו יין או 'מנהל
(ט' המים הפל'י' מקוקים כחלקם טענית הקי' ויש כסן כחלקי טמן) ושינו
מראיו מכמות שהיה לו נפסל כיצד יעשה אם הוא חסר ימתין לו עד
שידירו גשמים ויתמלא ויחזור מראיו למראה מים ואם יש בו ט' סאין
ששינו נפסל עוד בשאיבה מלא כבתה ויתן לתוכו עד שיחזרו פראיו
למרא המים : בו 'היו בו ט' סאה ונפל לתוכו יין ונשתנו מראיו של חציו
מראו או בו מראה מים מ' סאה ה' לא ושכול בו : בו 'מקודש שבשתנו
מראו מימיו מתחת עצמו ולא נפל לו דבר ה' כשר : בו 'אין שינו
מראו' פוסל לא במוי גשמים שנעשו מקור אבל מעיין אינו נפסל בשונו
מראה ולא עוד לא אפי' המקור שנפסל אם המשך לו מי מעין המעין
ממחר אותו אפי' לא חזרו למראיו : כן 'נפלו לוג' לוגין לחיין כלאו
לא נפל (ואמר לעמוד) בין במקום היין בין במקום המים היה לו שואב
'ההשיקו השיק במקום היין זה וזה לא טהר השיק במקום המים מקי'
המים טהר מקום היין לא טהר :

(b) (5) DPP, (b) (5) ACP

כדו להבטיח
ותאמרו עתה לו
השקפה שלם הם
הציקו ומברכו
מוסר המוסר
המשפחה רבים פ"ז
המקורות וכת' ה'
תעשה כפי השיר
לנשי מידלת וכו'
הקור מדברי קבלה
הוא פ"ט סגור
לפי שנתן
הקשר הכרחי מה-
כלל מהם לכול' ד'

[illegible][illegible]

ל אין שואיבה פוסלת לא במים אבל מים השלול והפריד והמפור והמסל
והחשט שדרוה עק קצת אפי' יש בו רבות שיכולין להרדקו מכלי א' כלי
אין שואיבה פוסלת בהן שאם שאב מאלו למקוה החסר לא פסלוהו ולא
יורד אלא אפילו עשה כל המקוה ממשל או כפור או ברד שהביאו
בבבלי ועשרה מהן מקודה כשר :

[illegible]

לא ימקור שאוב שהגליד^ט טהור משום מים שאובים נימחו יבשה
 מן להקות : לב המקה שיש בו מ' סאה מיסוטיט רך שחפרה שוחה
 שותה ממנו אם המים צפים ע"ג המיט יכולין לטבול אפי' בטיט אין
 המים צפים ע"ג המיט אין טובלין במקום המיט אבל במים טובלין אפי'
 אין בו מ' סאה יאלא ע"י המיט : לג' כל שתחלת בריותיו מן המים כגון
 בחושים אדומים מטבילין בו יומטבילין בעינו של דג גדול שנימוק שומן
 ינינו בחורו : לד' אין הכלי חשוב לפסול המים שבו משום שאיבה לא
 א"כ הוא ראוי לקבל קודם שיקבעו ישיטות המים כד' לדעת ואז פוסל בין
 אם הוא לכלי גדול^ה המחוקק מ' סאה בלח שהם כוריים ביבש בין אם הוא
 לכלי קטן ביותר ואפי' הם כלי גללים כלי אבנים כלי אדמת : לה' המניח
 שטבלא תחת הענור אצל המקוה כדי שיפלו ממנו המים למקוה אם ייש
 ה' ד' שפות שראויה לקבל המים פוסלת ואם לאו אינה פוסלת וקפה על
 צדה לידות אפילו יש לה שפות אינה פוסלת כיון שאינה עומדת בענין
 שראויה לקבל וכו' וכן שהמים ראויים לבא למקוה וזולתה אבל אם אין
 המים ראויים לבא למקוה וזולתה אפי' וקפה על צדה או קפאה על פיה
 מה פוסלת : לו' צנור שאין לו ד' שפות אינו חשוב כלי וראוי להביא
 ג' מים למקוה ואם חקק בו גומא א' קטנה קודם שקבעו אם הוא של
 מ' עץ אפילו אין הגומא מחזקת לא כל שהוא געשה כולה על ידה כלי
 בר המים שעוברין עליו חשובין מן שאובים ואם הוא שר הרש אין
 החקיקה פוסלתו אא"כ היא מחזקת רביעית ואם נפל צנורות או עפר
 גומא יאינו חשוב סתימה לבטל מתורת קבלה אא"כ יהיו מהדורים
 תוכה סילון שהוא צר מכאן ומכאן ורחב מן באמצע אינו חשוב
 קבלה לפסול בו המקוה :

בס' (ולכן חתך לעשות מקומות ע"י צמורות וטלנו"י של פתח-תולדותיו פתח-הנבחר של חסד
שניין אל המקום. (הדרכי קדושים) בשם ה"ר שמואל ור"ן ה"י צמדות רפ"ש שכן
ואל דעת הסוד ורש"ס"י אורחות של מלך - הצמות - (ה"ר"י שורב"ד) ולא תישיבין
אל תבטלם בנבואה וזאת מכלל תולדותיהם וקולנו"י דלם מקרי קבלה אלא הם היה בן גמולותיו
אל תבטלם בנבואה (שם טעם דרש"ס) ואם היום בלתי אל הנבונה ע"י בלתי הקבוצים
ובלתי הם קבוצים בדרך של מקרי בלי חסד לעולם בנבואה י"ח' סוף בנבואה (הדרכי
בן גמולותיו בנבואה) אל תבטלם אלא י"ח' סוף בלתי לעולם של דלם מקרי חסד
בן גמולותיו בנבואה (הדרכי קדושים) בשם ה"ר שמואל ור"ן ה"י צמדות רפ"ש שכן

וְיָרְעִים שִׁמְסִין בָּהֶם בְּ הַגָּנוֹת אֶע"פ שִׁישׁ בָּהֶן גִּזְמוֹת וַחֲקִיקִים אֵינֶן
פֹּסְלִין הַמִּקְוֶה לִפִּי שְׁלֵא נַעֲשׂוּ לִקְבֹּל בָּהֶם: לֹא הִמְנִיתָ שֶׁק אֲקוּפְדָה
תַּחַת הַצִּנּוֹר אֵין הַמִּים הַנִּמְשָׁכִין מִהֶן פֹּסְלִין אֶת נֶאֱמָר הַמִּקְוֶה: לֹא
כִּשְׁנֹפֶל מִתּוֹכָן לִמְקוֹה מַעֲצָמָן אֲבָל אִם נִתְּנָם אֲרֵם לִמְקוֹה הָרִי זֶה
פֹּסֵל שֶׁכֵּן ע"י אֲדָם אִפִּי זֵלֶף בִּידָיו וּבִרְגָלָיו וְאִפְּלוּ עוֹבֵר בָּמִים וְנוֹדֵלְפֵן
וְנֹאֲלִיָּהִם בִּרְגָלָיו לִמְקוֹה פְּסֻלוֹהִי בִּרְא' כִּשְׁנֹדֵלְפוּ בִּרְגָלָיו אֲבָל אִם הִיא
רוֹכֵב ע"ג בַּהֲמָה וְנוֹדֵלְפוּ מִים בִּרְגֵלִי הַבַּהֲמָה לֹא פְּסֻלָּהּ אֶע"פ שֶׁע"י
הַבַּהֲמָה שְׂהוּא רֹכֵב עֲלֶיהָ וְנוֹדֵלְפוּ אֵין זֶה בִּמְזֻלָּה בִּרְגָלָיו: (וְכֵן נִקְבָּל דֵּשׁ
וְלִקְוֶה לִסְמִיךְ ט"ו): מ' כִּלִּי שֵׁנִיקָב בִּשְׁוֹלִיו אִפְּלוּ כֹל שְׂהוּא אֵינוֹ
שׁוֹבֵב כִּלִּי לִפְסוֹל הַמִּקְוֶה יו"מ אֵין לִהְיוֹת לַעֲשׂוֹת מִקְוֶה לִכְתַּחֲלָה וְלִהְיוֹת
יָמִים כִּלִּי מְנוּקָב כֹּהֱ יו"א הַנִּקָּב בַּצִּדִּין אֵינוֹ בָּטֵל מִתּוֹר' כִּלִּי עַד שִׂיָּהָ
רֹחֵב הַנִּקָּב כִּשְׁפּוֹפֶרֶת הַנָּאֵד שְׂהוּא כִּשְׂתִי אֲצַבְעוֹת רֵאשׁוֹנִים מִהֶר'
בְּפֶסֶם הַיָּד מִתַּפְסוֹת בַּחֲלָל הַנִּקָּב בִּירוּחַ בֵּין שְׂהוּא מִרְבֹּעַ בֵּין שְׂהוּא
גּוֹל לִיָּהָ קָרִיב שְׁלֹשִׁי שְׁאוֹנִי יָכוֹל לִקְבֹּל שׁוּם מִיָּם מִמְּנוֹ לַמַּטָּה אֲבָל
עִם מִקְבֵּל שׁוּם מִיָּם לַמַּטָּה מִמְּנוֹ לֹא נִתְּבֵל מִתּוֹרָת כִּלִּי יו"מ עוֹרֵב סִיד
צִדּוֹת וְסִתֵּם בָּהֶם הַנִּקָּב לֹא חֲשִׁיב סִתֵּמָה לַחֲזוּר לַתּוֹרָת כִּלִּי אִם

הלכות מקואות דא

[illegible][illegible]

הושיבו על גבי האר' ואפי' ע"ג סיד וגפסית לא חשיב סתימה אבל אם עירב סיד וגפסית וסתמו חשיב סתימה להילכך הרוצה לשאוב מים מהמקוה לנקותו וירא שמה יחזור מהכלי שמוציאין בו המים ג' לוגין למקוה אחד שחסרונו' סאזויפסלוהו יקוב הכלי בשוליוכל שהוא ואז לא יחשבו המים שבו שאובין י"אם הם מים נובעים א"צ לכך כי המעין אינו נפסל בשאיבה :

הנה וז"ל כהנזלהמחיר של בתינו (מדרש"ל כ"ב בס"ה) הפאללות מהר"ק שכתב"ה פ"א
 רכ"ה) כי ה' חולקין ארץ' בתינו ומהר"ם דלשנים קטנות ולכן לכתחלה יש להחזיר
 לנזקם הכלי שזאבין ב"ח נעצין אולם לא עשוינו והאנו ככלי שזאבין וס"ל שם ב"ח נ"ב
 שאובין ונכלים במקום ובזמן לקנותו והמסירה אל הארץ לקנות קצתה בנתיביה בנות
 טוב להחזיר ולעשות כן אבל אם יש מורה גדול בדבר אובדעצד שלל עשו כיום לשמוך
 אטקילין לסובורין דלאין שארית עשות דמיין (מהר"ק שו"ת כ"ה) כי בן עיקר ואסילו
 במקום אובדעצד חסין אם אין הכלי גדול כ"כ שזאבין יתנו ש"ל לזנין שאובין אלא חס
 לאום שאל כולו מה ארץ ויכירה בזה ואזנין קולאל דסעקתא דר"ל ונר"ו אטקילין סוי עיקרא
 דרנכן ואין לזום דעצדע * (מהר"ק שו"ת כ"ו והגהות סמ"ק) :

מא ^ההמנית כלים תחת ^בהצנור לקבל מימיו שיפלו מהם ל'תוך המקוה ^אאם הניחם בשעת קשור עבים וקודם שנתפזרו העבים יורדו גשמים ונתמלאו חשובים לרעת והיו שאובין 'אבל אם לא נתקשרו העבים בשעה שהניחם ואח"כ נתקשרו ונתמלאו או אפילו הניחן בשעת קישור העבים 'ונתפזרו ונשאר שם עד שחזרו ונתקשרו ויורדו גשמים ונתמלאו לא חשיבי לרעת ואינם

ואננם פוסלין קיבלבר נר שישבור את הבלי אויהפכנו בענין שלא יגביהנו מעל הארץ שאם מגביהו מן הארץ עם המים חשוכין שאובין ופוסלים את המקוה : מב^ה המניח קנקנים בראש הגג לנכנס ויירדו עליהם גשמים ונתמלא אע"פ שהיא עונת גשמים ה"ז ישבור הקנקנים או יתפס והמים שהיו בקנקנים כשרים לטבול בהן ואע"פ שכל המים לא היו בכלים שהרי לא מילאן בידו אבל אם הגביה הקנקנים ועירם הרי כל המים שבהם שאובים : מג^ה הפייד ששכח עציץ נח במקוה ונתמלא מים אע"פ שלא נשאר במקוה לא מעט והרי העציץ יש בו דוב המקוה ה"ז ישבור העציץ במקומו ונמצא המקוה כולו כשר יכון המסדר את הקנקנים בתוך המקוה כדי לו לחסמן ונתמלאו מים אע"פ שכלע המקוה את מימיו ולא נשאר שם מים כלל לא מים שבתוך הקנקנים ה"ז ישבור את הקנקני' והמים הנקנים מהם מקוה כשר : מד^ה אין המים שאובים פוסלים את המקוה בג' לוגין עד שיפלו לתוך המקוה מרהבלי אבל אם גגדרו המים השאובים חוץ למקוה ונמשכו ויירדו למקוה אינם פוסלים את המקוה עד שיהיו מחצת נז למחצת אבל אם היו רוב מהכשרים הרי המקוה כשר כיצד מקוה שיש בו עשרים סאה ומשדור מים כשרים והירד ממלא ושובא חוץ למקוה והמים נמשכים ויורדים למקוה בין שהיו נמשכים ע"ג קרקע או בתוך הסלון וכיוצא בו מדברים שאינם נח פוסלים את המקוה הרי הוא כשר ואפילו השלימו לארץ סאין שהשאובה שהמשיכה כשרה אם היה שסרוב סאה מן הכשר וכן גג שהיה בראשו כ' סאה ונמשדורו גשמי' ומילא בכפתו ונתן לתוכו פחות מג' שנמצא הכל נח פסול ופתח הצנור ונמשכו הכל למקוה אחר ה"ז מקוה כשר שהשאובה שהמשיכה כולה בשרה הואיל ויש שם רוב מהכשר : הנה אצל אס המסך ס חתלה מים פסולים וא"כ כנף עליהם חז מים כשרים לא מהם : (דקדק הכ' ומדברי הרמב"ם) מה "שיעור המשכה זו אין פחות מג' כפחים : מו^ה אין המשכה מועלת אלא ע"ג קרקע או ע"ג צינור שלא היה עליו שם כלי כדא בתלוש אבל אם המשיך ע"ג בליים אפילו כלי גללים וכיוצא בהם לא הוי המשכה :

הנה יא' לדין התפסה מועלת אלף דוחא ע"ג קרקע הדמיו נלכדו אצל אס התפין ע"ג רומח כננים חפין ראו נלכדו נה וכלם ע"ג דף קלי אס' חפין חפין חסל התקום לא חפין (כ"י בשם הרמב"ם) כ' כפחית ס"ב כסם חתקן) ויחזק להפסיד ונלכדה :

מז^ה מקוה כב שגובע ונתייבש בקיץ והיה בור דחוק ממנו קצת ומלאוהו

בשם שאובים ונתמלא המקור מתחת הקרקע מאותם מים שאובים המקור אשר כאילו הוא נובע: מה יצא להמשיך מים למקור צריך שלא יהא כדבר המקבל טומאה כגון מים גשמים שרוצח להמשיכים למקור אחר לעשות מקור לאו יצא דם וכו' וצריך שיהיו עליו ארבעה דרך בקרקע ויסיר ידו משם בשרם יעברו המים עליו וכן סילוק של פמכת

[illegible]

נה 'ג' מקואות שיש בשנים מהם בכל אחד כ' סאה מים כשרים ובאחד מהם כ' סאה מים שאובין ועומדין זה בצד זה אם השאוב מן הצד ויורדו שלשה וטבלו בהם ומתוך כך נתמלאו ויצאו על שפתם ונתערבו יחד הוכשרו שלשתם כיון שפעם אחת היו מחוברים ביחד מ' סאה מים כשרים ואחתם שטבלו בהם טהורים ואם השאוב באמצע שאין שני הכשרים יכולין להתערב לא על ידו לא הוכשרו אלא נשאר כמזו שהיו תלה אותם שטבלו בהם לא נטהרו: נו 'ב' מקואות של כ' כ' סאה אחד שאוב ואחד כשר יורו שנים **ע** והשיקום וטבלו בהם אפי' ארומים והלבינוס או לבנים והארזים הנקואות כמות **עד** שריו והטבילן כמות שהיו: נו 'כל המעורב למקוה הרי הוא כמקו ומטבילין בו' **נ** ומית הסמוכות לפי המקוה ומקום ר' ל' פירכות בהמה שהיו בהם מים מעורבים עם מי המקוה כשפופרת הנאד מטבילין בהם:

הדלות מקואות רא

מיוזנה כ' פ"ג
דחקי-אות ובר'
יוסי-לגס
חמ וזר הכוכית
פיתוספתא פ"ג
דמקואות

י"טס החתוספתא
פ"ג דמקואות
י"טס החתוספתא
(פ"ג כ"ח)
דחזקתא ענין
א"ע"נ דמקואות
לא הכשרה
וכשרה כזר
א"ע"נ דמקואות
דע"נ כזר חסדי
פ"ג דמקואות
ק"ע כזר כ"ג
מיוזנה כ' פ"ג
דחקי-אות ובר'
יוסי-לגס
חמ וזר הכוכית
פיתוספתא פ"ג

מקוה שנמדד ונמצא חסר בין שהיה המקוה ברשות הרבים בין שהיה
בר' הי כל המדורות שנעשו ע' ג' למפרע ממאות ע' שיועד זמן שנמדד
בו והיה שלם (וע' ל' סעיף ס"ה) : עב' י"ב מקואות שאין בהם מ'
סאה ונפלו ג' לוגין לתוך אחד מהם וידוע לאיזה מהם נפלו ואח' כ'
נפלו שניים ואין ידוע לאיזה מהם נפלו חריני יכול לתלות
וד' ומד' דמקום שנפלו ראשונים נפלו שניים : אבל אם בראשונים
לא נודע לאיזה מהם נפלו ובשניים נודע לאיזה מהם נפלו אין
יכול לתלות ולומר דמקום שנפלו שניים נפלו

נפלו הראשונים אחד יש בו מ' סאה וא' אין בו חריני אומר לתוך של מ'
נפלו אחד שאוב ואחד שאינו שאוב חריני אומר לתוך של שאוב נפלו :
עב' י"ב מקואות שאין בהם מ' סאה ונפלו ג' לוגין לתוך א' מהן ואין ידוע
לאיזה מהם נפלו ואח' כ' ידדו גשמים ונתמלאו לא יטבול בשום אחד
מהם [א] לכתחלה : עד' כ' כל המקואות הנמצאים [ב] פסולין שחזקתם
שאוברין : עה' ט"ו מי שאוסר להטיל יורה מליא' מים חמין לתוך המקוה
לחממו וכן למלאת מקוה מים חמין ולחברו לנהר כששופרת הנאדר :
הנ"ס ויש מקילין ומתיירין להטיל חמין למקום כדי פ"ט לחממו (הנ"ס דה"ל כדס'
במס' דמכ' דה"ל ח"ט) ומ"ס דהמחיר פ"ט לא במקום שנהגו להקל לו אין לחממו
צ"ע ונחמין טעור חותר ל"כ"ע (מדכ"י וסוף פסוקות) ולעשר הטעילה במי מקום כשרים
עוקרת ליכנס לחמון כדי למחם טעור (מדכ"י) אבל לחזור ולחמון פ"ט כ"ג א' אוקרים
(מדכ"י במס' ד' שנט) וכן כהנא :